

Báo cáo về việc làm ngoài giờ của Thầy Nhã ...

Tuần thứ hai, kể từ ngày nối được liên hệ với các em học sinh của TQT, tôi gọi điện thoại cho Thầy Nhã, mà báo cáo trong tuần đầu tôi đã phải để lại vì không tìm thấy cái thẻ gọi 'long distance' giá \$1, được nói chuyện 100 phút. Tôi xài tiền kỹ quá, có phải không?

Sáng Thứ Bảy, tôi nói chuyện với Thầy Nhã đến hết cái thẻ - bị ăn gian vì chỉ có 80 phút thôi. Đến phút chót, tôi đã không cầm được nước mắt. Tôi khóc, không phải vì Thầy Nhã chọc giận hoặc nói nặng nói nhẹ gì tôi, hay nói những điều oan ức cho tôi, nhưng Thầy Nhã đã làm tôi khóc khi biết được một việc Thầy Nhã đã và đang làm mà bản thân tôi đã không làm được (có một chút ganh tị đấy!). Thầy Nhã và nhóm "Cyclo-Don Vietnam 2008" đã đạp xe đạp đi xin tiền để xây trường học và đã được Đại Sứ Canada ở Việt Nam và báo chí khen ngợi.

Có ai tưởng tượng nổi một người như Thầy Nhã (xin Thầy cho biết chiều cao và sức nặng để tính Body Mass Index (BMI) xem là trên hay dưới mức trung bình) mà đã cùng với 15 người Canada khác đạp xe đạp 1,000 Km từ Hà Nội vào Sài Gòn trong vòng 19 ngày (Thầy có nói nhỏ là có xe hơi chạy theo nữa và đạp xe 900 km) để quyên tiền xây một trường mầm non tại tỉnh Biên Hòa. À, kể viết bài phải ngừng lại ở đây để hỏi thêm Thầy là 'bộ Thầy đạp hết nổi rồi leo lên xe hơi ngồi trong 100 km còn lại trước khi vào đến Sài Gòn hay sao mà Thầy nói trong điện thoại là có 900 km còn báo chí thì lại viết là 1,000 km?'.

Mà thôi, 900 hay 1,000 thì cũng chỉ chênh lệch có 100 cây số thôi, có đúng không? Điều quan trọng là nhóm, Cyclo-Don Vietnam 2008, gồm 16 người mang theo tình thương dành riêng cho những trẻ em thất học đã quyên được hơn \$35,000 để xây trường học cho các em ở Biên Hòa. Nếu không có ngôi trường, hay đúng hơn chỉ là một lớp học, cho các em nhỏ ở vùng này thì cha mẹ của 50 em bé đó phải đi xa hơn 5 km mới có trường cho con học. Rồi nửa buổi còn lại thì làm sao? Ai giữ con nhỏ 5-6 tuổi sau giờ học cho cha mẹ của chúng tiếp tục lao động kiếm cơm cho chúng? Đó là cả một vấn đề nan giải và tiếp theo sẽ là nạn thất học cho những thế hệ về sau. Nhìn được con đường tăm tối trước mắt mà các em bé này sẽ đi vào trong một ngày thật gần, nhìn lại các con của mình, Thầy Nhã đã gia nhập nhóm tình nguyện, đóng góp một viên gạch để xây trường học ở những vùng xa thành phố mà người dân thiếu điều kiện để gửi con đi học ở các trường xa nhà.

Khi nghe xong câu chuyện Thầy Nhã kể về việc Thầy đang làm, ngoài tiệm bánh donuts, tôi thấy hơi hối hận (thật đấy!) vì đã có ý nghĩ 'tại sao không làm cái gì bằng trí óc?' khi nghe học trò nói về Thầy Nhã là - nếu có dịp đi đến Sherbooke, Quebec, Canada - sẽ được ăn donuts không phải trả tiền và còn 'unlimited' nữa. Tôi đã tự trách mình sao quá hấp tấp, quá nông cạn, và quá hẹp hòi khi tôi vội đánh giá trị của một đồng nghiệp qua nghề nghiệp mới. Thú thực tôi không thể nào nhớ được Thầy Nhã như thế nào lúc tôi còn dạy ở TQT - có lẽ vì Thầy còn quá trẻ, 22 tuổi, trong khi tôi đã già rồi (Xin nhớ cho rằng ở VN, con gái gần 30 tuổi mà chưa có chồng thì người ta gọi là 'gái già' đấy!). Thôi thì xin lỗi Thầy Nhã vậy mặc dù Thầy đâu có biết là tôi đã nghĩ gì trong đầu trước khi nói chuyện với Thầy đâu.

Từ câu chuyện đạp xe đạp, tôi nói Thầy Nhã gửi cho tôi xem hình cái trường ấy và tôi đã nhận được. Thầy Nhã gửi cho tôi nhiều hình với chi tiết bên trong nhưng tôi chỉ xin in lại hai tấm dưới đây thôi để các bạn và học sinh TQT có thể thấy Thầy dạy Địa lý của các em đã và đang theo đuổi việc làm này ..

Theo tôi đọc tài liệu qua các điện thư Thầy Nhã gửi cho và trên báo chí, đúng ra phái đoàn sẽ đạp xe từ Hà Nội vào tới Sài Gòn là cắt băng khánh thành trường học. Nhưng không may, giá xăng dầu tăng lên vượt mức và vật liệu xây cất tăng theo, tiền quyên được đã cạn, nên còn một phần trường chưa thể hoàn tất cho kịp ngày phái đoàn đạp xe vào tới Sài Gòn để cắt băng khánh thành ...

Xin tạm ngừng một phút ở đây để được giới thiệu cơ qua từ thiện LACAVIE.

LACAVIE (Laos, Cambodia, Vietnam)

do một Linh mục ở Quebec, Canada sáng lập từ năm 1991, để giúp các em thanh thiếu niên thất học ở Đông Dương có cơ hội học thành tài, để cải thiện đời sống bản thân và gia đình. Trong tinh thần đó, Thầy Nhã và 15 người Canada khác đã xung phong chạy xe đạp từ Bắc vô Nam để xin tiền xây một trường học ở Biên Hòa, Việt Nam. Vì muốn các nhà hảo tâm cho tiền kha khá nên cơ quan từ thiện này đã cấp giấy trừ thuế cho người ở Canada, còn người sống ngoài nước Canada, tôi chưa kịp hỏi thì thẻ 'long distance' báo là còn 30 giây. Tôi hết thẻ để gọi tiếp mà lúc đó Thầy Nhã hình như cũng đang bận nên câu chuyện tạm ngừng khi người trong thẻ nói 'Goodbye'.

Thôi việc này không khó, tôi để dành phần cho Thầy Nhã trả lời điện thư cho các bạn và các em cựu học sinh TQT ở Pháp, ở Bỉ, ở Úc, ở khắp các tiểu bang trên đất nước Hoa Kỳ, và ở các quốc gia khác trên thế giới, nơi nào có người có kỷ niệm với trường TQT... nếu có thắc mắc gì về việc làm từ thiện này nhé.

Thôi, nói gần ... nói xa ... chẳng qua nói thiệt ...

Các bạn đồng nghiệp (ngày xưa ... cho tôi ăn gian một chút dù chỉ dạy có 1 năm thôi) và các em cựu học sinh của TQT nghĩ sao về ngôi trường này? Đây sẽ là tổ ấm ngày mai (và của nhiều ngày mai nữa) của các em bé thơ ngây được đi học gần nhà, sẽ ở lại trường buổi trưa và chờ đến chiều khi cha mẹ đi làm về đón các con, thay vì phải theo cha mẹ đi xa hơn 5 cây số đường dài để chỉ được học nửa buổi, rồi nửa buổi còn lại, các em sẽ đi đâu? Chúng ta có thể góp một chút xi-măng, vài hòn gạch, một nắm cát ... cho ngôi trường còn xây dở dang này không? Một món quà nhỏ của chúng ta sẽ giúp Thầy Nhã và nhóm thiện nguyện Cyclo-Don Vietnam không phải đợi thêm một năm nữa, đạp xe từ Hà Nội vào Sài Gòn để xin đủ tiền mua xi-măng, mua gạch, mua cát, và các thứ lặt vặt khác ... để hoàn tất phần còn lại...

Con kiến Chúa (Thầy Nhã) đã theo bạn bè dẫn đầu. Kiến Chúa đã bò từ Hà Nội vào đến Sài Gòn (và lết ở đoạn cuối) nhưng chưa mang đủ vật liệu về xây xong tổ kiến. Tôi là con kiến Đen già, sợ theo không kịp bạn bè và hậu bối của mình nên cũng đã lén lén đi kiếm chút vật liệu, bỏ vào bao rồi cho theo máy bay gửi về cho kiến Chúa rồi... Chắc là kiến Chúa đang chờ vật liệu của các kiến Lửa và các kiến Đen khác (còn thêm kiến nào nữa không đấy? Kiến Đen này già rồi, chữ nghĩa trả lại cho thầy cô hết rồi nên không biết).

Kiến bạn, kiến anh, kiến em ... nhanh chân lên...

...và chắc chắn là ...“Kiến tha lâu đầy tổ” có đúng không?

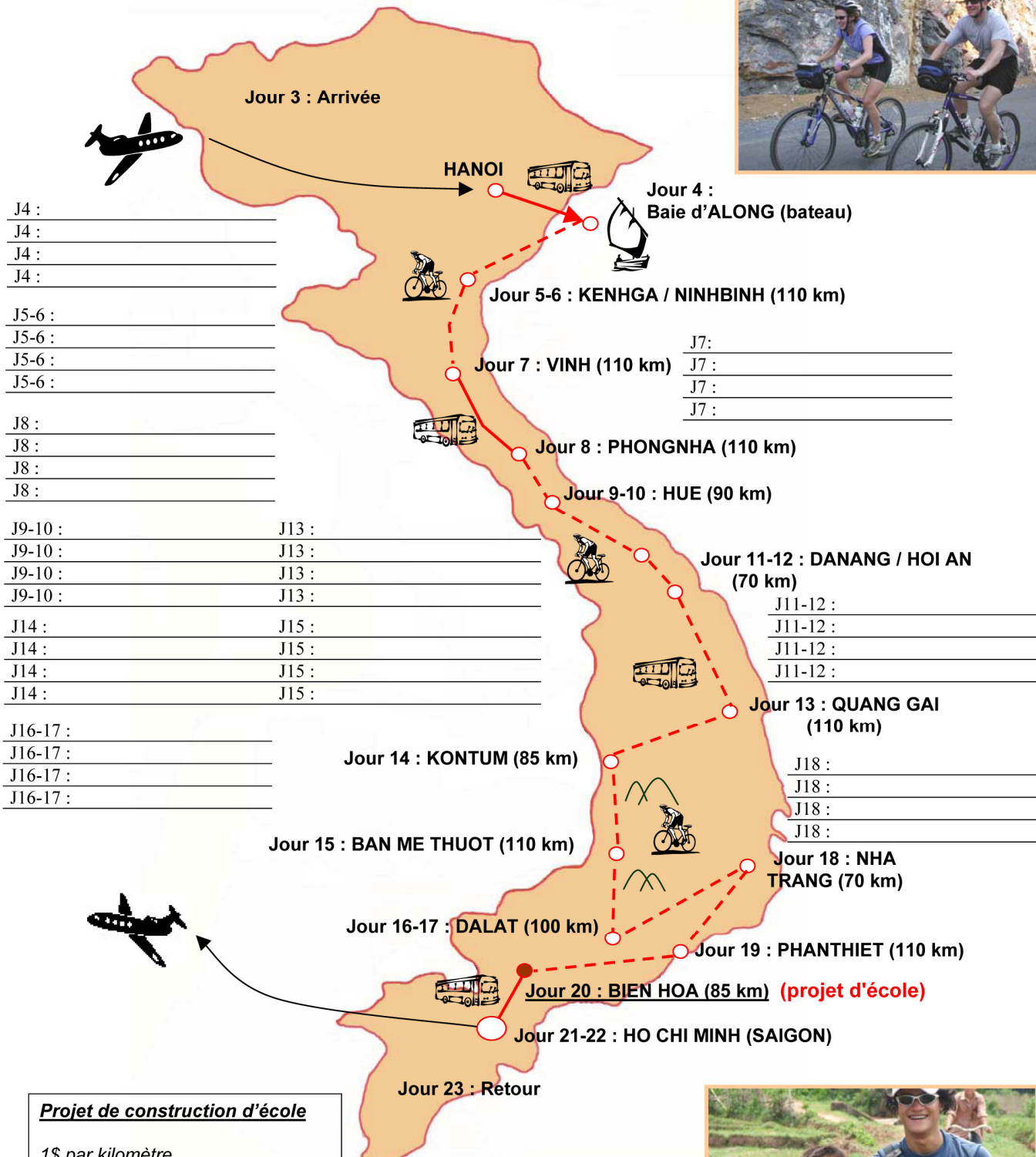
Thiên-Thu

Canada, 18-09-2008

Thưa Webmaster, cô giáo xin nộp bài báo cáo thứ hai (tuy hơi trễ một chút).

Xin webmaster đừng trì hoãn vì mấy tuần này cô giáo ốm (tiếng Nam gọi là 'bịnh' đấy!)

CYCLO-DON - VIETNAM 2008

J4 : _____
 J4 : _____
 J4 : _____
 J4 : _____
 J5-6 : _____
 J5-6 : _____
 J5-6 : _____
 J5-6 : _____
 J8 : _____
 J8 : _____
 J8 : _____
 J8 : _____
 J9-10 : _____ J13 : _____
 J9-10 : _____ J13 : _____
 J9-10 : _____ J13 : _____
 J9-10 : _____ J13 : _____
 J14 : _____ J15 : _____
 J14 : _____ J15 : _____
 J14 : _____ J15 : _____
 J14 : _____ J15 : _____
 J16-17 : _____
 J16-17 : _____
 J16-17 : _____
 J16-17 : _____

Jour 4 : Baie d'ALONG (bateau)
 J7 : _____
 J7 : _____
 J7 : _____
 J7 : _____

Jour 11-12 : DANANG / HOI AN (70 km)
 J11-12 : _____
 J11-12 : _____
 J11-12 : _____
 J11-12 : _____
 Jour 13 : QUANG GAI (110 km)
 J18 : _____
 J18 : _____
 J18 : _____
 J18 : _____

Jour 19 : PHANTHIEP (110 km)
 J19 : _____
 J19 : _____
 J19 : _____
 J19 : _____
 Jour 20 : BIEN HOA (85 km) (projet d'école)
 J20 : _____
 J20 : _____
 J20 : _____
 J20 : _____
 Jour 21-22 : HO CHI MINH (SAIGON)
 J21 : _____
 J21 : _____
 J21 : _____
 J21 : _____

Projet de construction d'école
 1\$ par kilomètre.
 Pour un support de 50 kilomètres, vous recevrez un reçu de charité et un petit souvenir de la ville choisie.
 100% de vos dons va au projet.

